

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Nașterii Maicii Domnului

Eu sunt Alfa și Omega, Eu sunt Cel ce sunt. Sunt Fiul lui Dumnezeu Tatăl Savaot și sunt cuvântul Lui peste pământ, căci scris este să vin pentru cei drepti și pentru cei nedrepti, care fac strâmbătate ziua și noaptea și să grăiesc peste fărădelegile lor, iar pe cei drepti cu inima să-i mângâi și să-i mântuiesc de apăsare, căci scris este: *«Nu vor greși cei ce nădăjduiesc în Domnul»*.

Cuvânt de praznic sfânt aduc pe pământ în ziua aceasta. Mama Mea Fecioara de-a dreapta Mea stă, iar puterile cerești se apleacă înaintea Noastră ca semn de slavă pentru Fiul lui Dumnezeu și pentru mama Fecioară, Născătoarea Lui între oameni pe pământ. Acum două mii de ani Mi-a pregătit Tatăl Savaot pânțece de Fecioară, în care să Mă însămânțez de la Duhul Sfânt lucrare și să Mă nasc apoi Prunc și să cresc până la vârsta bărbatului desăvârșit și să plătesc apoi viața omului, căci omul a căzut din Dumnezeu și n-a mai putut să-și dobândească înapoi viața, și M-a trimis Tatăl pe Mine după om și Mi-a spus să Mă las jertfă pentru răscumpărarea vieții omului, iar Eu L-am ascultat pe Tatăl, căci fiul cel adevărat fiu ascultă și se supune și biruiește pentru cel de care ascultă, și este biruitor apoi.

A pregătit Tatăl atunci nașterea celei ce avea să Mă primească de la Duhul Sfânt în pânțece fecioresc și să Mă nască între oameni pe pământ, și a lucrat Tatăl cu minuni și a pregătit calea ei ca să se nască între oameni și ca să pregătească apoi calea Mea ca să vin, căci era scris să vin.

Iată zi de praznic sfânt, o, mamă Fecioară, iată ziua ta de naștere între oameni pe pământ, și e praznic în cer și pe pământ pentru tine, mamă! O, ce taină dulce și sfântă a fost nașterea ta! Priveau toți proorocii de până la tine această zi, vestită de ei în vremi că va veni și că tu vei fi și te vei face cale a venirii Mele pe pământ, mamă. Toți dreptii au așteptat în cer această zi de sărbătoare atunci, ziua venirii tale pe pământ, naștere cu minune, căci părinții tăi erau sterpi și plângeau. Plângeau buncii Mei după un rod de la Dumnezeu, și Tatăl a șters lacrima lor la rugăciunea lor și te-a adus lor pruncă, și apoi te-a făcut Tatăl mama Mea, Fecioară mamă te-a făcut, și ai adus tu pe Fiul Tatălui Savaot pe pământ între oameni, mamă, iar taina cea ascunsă în veacuri și nepricepută nici de îngeri s-a arătat atunci la vedere, căci Eu, Domnul, M-am făcut Fiul tău, Fiul Fecioarei cea vestită de prooroci că va fi și că va purta în pânțece pe Fiul lui Dumnezeu.

Ne așezăm cuvânt și masă cu sărbătoare în mijlocul poporului cuvântului Meu cel de azi, mamă, iar neamul român să se aplece să ia de pe masă și să afle grăirea Domnului, căci pe vatra lui este Domnul cuvânt peste pământ acum, la sfârșit de timp, și cheamă la mântuire și la înțelepciune de sus acest neam, căci l-a ales Tatăl Savaot acum două mii de ani ca să-Mi fie de cărare peste neamuri, și casă de venire a Mea să-Mi fie, și să-Mi sălășluiască în patria lui venirea Mea cuvânt de la Tatăl la om, că am de pregătit ziua judecății, și este mult de lucrat pentru ea, și Îmi pregătesc neamul român ca să lucrez din mijlocul lui peste pământ această zi.

O, neam român, tu porți numele Meu, numele lui Iisus Hristos pe creștetul tău încă de la începutul tău cel dintâi, cel din vremea începutului Meu peste tine acum două mii de ani, și ești întâia născută atunci între popoare din Hristos, o, țara Mea cea de azi, căci întâiul Meu ucenic, întâiul apostol al Meu, Andrei, ți-a pus atunci cămașuța de botez pe trupul tău și te-a numit cu numele Meu, țară creștină te-a numit, căci numele de creștin vine de la numele Hristos. Am tras din greu, Eu și tu apoi, ca să-ți fie păstrat acest nume mareț, căci tu ai fost întâia născută din ape la facerea lumii și ai purtat pe vatra ta taina facerii omului, iar în această vreme, când antichrist și supușii lui vor să scrie biruință asupra Fiului lui Dumnezeu, Făcătorul omului, lucrez și mai mult pentru păstrarea ta întru slava ta cu Mine acum, la sfârșit de timp, o, țara Mea de azi. Te-a hărăzit Mie Tatăl ca să te am a Mea în locul poporului Israel, care M-a tăiat din mijlocul lui și M-a

răstignit când am venit la el și am dat să-i întorc inima spre părinți, dar el n-a vrut aceasta, iar Tatăl Mi te-a dat atunci de țară a întoarcerii Mele după două mii de ani, căci este scris în Scripturi să treacă o mie și iarăși încă o mie de ani și să vin apoi să fiu biruitor asupra șarpelui cel de demult, satana, care l-a înșelat în rai pe om să nu Mă asculte, pe când omul era așezat de Mine în rai ca să asculte de Dumnezeu și să facă voia Lui cu statornicie și să nu uite aceasta, dar iubirea de Dumnezeu când se face mică în om, se face mare apoi spre el puterea lui satana, puterea cea rea, și are Domnul apoi de lucru mult pentru om ca să-l izbăvească de moartea aceasta, de despărțirea lui de Dumnezeu, căci moare omul ori de câte ori Îl dă pe Domnul de peste el ca să-și facă voia.

Te chem și te aștept spre iubirea dintre tine și Mine, o, neam român, dar caută după înțelepciunea cea de sus cu inima ta acum, căci ea este cartea poruncilor lui Dumnezeu, și din care curge legea, care dăinuiește de-a pururi, și fără de care nimeni nu dobândește viața, iar cei ce o părăsesc pe ea dobândesc moarte, precum este scris. Dar tu întoarce-te spre înțelepciune, o, neam român, și nu lăsa slava ta cea de la Dumnezeu altui neam, căci folosul înțelepciunii aduce descoperirea lui Dumnezeu și iubirea Lui cea pentru fii apoi.

Mă doare când văd inimă de păgân în mulți din fiii tăi, neam român. Aceasta întărită pe Domnul să lase pe vrăjmaș să vină, și așa se întâmplă când un popor uită de Dumnezeu și disprețuiește pe Cel ce l-a născut. E părăsit de Duhul Cel din cer neamul român din pricina păcatelor lui, căci s-a abătut mult de la Domnul și a călcat poruncile Lui și n-a mers pe calea dreptei rânduiei. Am lăsat, așadar, nenorocirea să vină, dar tot Cel ce a abătut-o spre voi poate să vă mântuiască din mâna fraților voștri cei vrăjmași între voi, numai să îndrăzniți să Mă strigați ca să vă scap de această împilare și degrab să Mă milostivesc spre voi, că iată, acum îndurați răbdători cele născute între voi din pricina părăsirii de Dumnezeu, dar Eu, Domnul, voiesc să-Mi aduc aminte de voi dacă Mă strigați; și după cum duhul vostru s-a aplecat spre rătăcire de Dumnezeu, căutați-Mă înzecit cu inima plânsă, căci Cel ce v-a dat un nume atât de mare vă va aduce vouă izbăvirea, iar cei plini de dureri necurate între voi vor slăbi, dar îmbrăcați-vă în haina dreptății, o, fii români, ca să vă arate Domnul întru strălucirea Sa înaintea popoarelor de sub cer, căci este scris că toți munții înalți se vor apleca înaintea neamului cel călăuzit de Dumnezeu cu dreapta Lui îndurare.

Îți hărăzesc izbăvire de sub cei nedrepti din mijlocul tău, o, neam român. Cere-Mi să-i dau în lături și să fac loc la cârmă celor cu inima smerită, iar cei ce cred că numai ei sunt și vor fi stăpâni peste tine, să se prăbușească de pe întăriturile lor și să fie vădită necurăția inimii lor acum. Eu, Domnul, sunt cu mare izbăvire în mijlocul tău, dar cheamă-Mă, popor român, căci sunt în brațe cu mila Mea cea pentru tine, numai să Mă aștepți și să-Mi deschizi și să Mă ai de Dumnezeu al tău, căci Eu, Domnul, aduc mare izbăvire celor ce Mă au Dumnezeul lor și scăparea lor. Amin.

O, mamă Fecioară, durerea Mea și lacrima ei pentru neamul român s-au făcut râvna Mea cea de azi, căci Mi-a dat Tatăl patria aceasta când Ne-am născut Noi pe pământ acum două mii de ani, mamă, și fi-va să ieșim cu biruință mare din mijlocul acestui neam, în care Îmi am așezată masa Mea de cuvânt acum. Tu ești mamă. Suspînul tău e ca și al Meu pentru fiii acestui neam, din care Tatăl Mi-a ridicat acum popor de sprijin Mie ca să pot veni, iar el să Mă aștepte când vin și să-Mi culeagă cuvântul și să-l împartă, mamă. Glasul tău îndreaptă-l acum spre fiii neamului român, că e mare războiul nedreptății celor ce au călcat peste toată dreptatea ca să fie ei stăpâni, o, mamă. Voiesc să se lase biruiți de-acum acești dușmani de neam, mamă. Nu mai pot de durere uitându-Mă la fărâdelegile lor, care stau în calea slavei Mele cu acest neam, și spre care se vor apleca popoarele curând, curând, dar crucea acestui neam apasă greu de tot peste el. „*O când ne vei mângâia, Doamne?*”, așa strigă inimile multora care așteaptă în acest neam izbăvirea cea de la Mine, mamă. Să-i ajutăm pe ei, să lucrăm mult pentru ei, o, mamă. Lasă-te cu glasul tău de mamă peste acest neam acum, în zi de praznic sfânt, o, mamă. Amin.

— Ajutorul lor de la Domnul, Cel ce a făcut cerul și pământul, vine la ei această izbăvire, o, Fiule Emanuel, Copilul meu Iisus Hristos. Nădejdea să le fie neclintită, căci noi avem puterile cerești în mare lucrare pentru izbăvirea aceasta. Ori de câte ori fiii cei răzvrătiți ai acestui neam își întăresc asupririle peste frații lor, puterile cerești se împart cu lucrarea lor și aduc izbăvirea din toate câte pândesc să se ridice pe rând și să întărească fărădelegea cea asupra dreptății a toate. O, nu mai e mult. Va pieri toată puterea cea vrăjmașă, pe care au lăsat-o să vină toți fiii români care n-au vegheat pentru statul Tău în mijlocul lor cu biruința Ta cea de sus, o, Doamne milos pentru ei.

Vă întăresc credința în Fiul meu Iisus Hristos. Fiți plini de credință, fii români. El nu i-a lăsat să-L aștepte pe cei ce L-au așteptat cu izbăvirea. E groasă ceața cea din partea celor mincinoși în mijlocul acestui neam. Domnul o va risipi, o va subția pic cu pic și se vor arăta după risipirea ei toți cei care din întunericul ei au pus pe foc ca să fiarbă oala fărădelegii lor, îndreptate asupra acestui neam, neamul Fiului meu Iisus Hristos la sfârșit de timp, căci Tatăl Savaot l-a dăruit nouă pentru sfârșit de timp ca să vină Domnul și să Se slăvească în cuvânt pe vatra Lui și să aducă lumină popoarelor, după cum este scris de cuvântul care va curge din gura Lui spre înțeleptirea neamurilor și limbilor de pe pământ.

E mare vrăjmășia inimilor celor ce s-au suit acum la cârma neamului român, iar învrăjbierea s-a ivit pe neașteptate și a adus cu ea durere mare. Aceștia s-au sculat cu război și au lucrat în vreme de noapte și au pus mâna pe scaunele cârmuirii și sunt fățarnici foarte prin lucrarea minciunii, cu care ei se hrănesc, dar puterile cerești sunt pe urmele lor și lucrează odată cu ei și strică planurile lor ascunse, că e Domnul în război cu ei pentru izbăvirea celor ce-L așteaptă pe El cu ea.

Voi, cei care v-ați sculat să vă bateți joc de pacea și de lumina cea de la mijloc a neamului român, opriți-vă, fiilor, de la lucrarea fărădelegilor voastre și dați-vă de partea celor drepti cu inima și cu judecata și cu înțelepciunea, căci vă va fi prea greu față în față cu dreptatea Domnului când ea va sta de față cu voi în ziua ei de slavă. O, dacă nu puteți să iubiți, fiți măcar cuminiți, opriți-vă să mai săvârșiți răul mai mult decât l-ați săvârșit până acum! Oprească-se lucrarea mâniei voastre, căci cu mânie și cu minciună ați lucrat și ați dărmănat străjerii cei buni de la cârmă peste acest neam. Se uită Domnul la voi, se uită toți sfinții la limba voastră cea plină de minciună și de nedreptate, și vă atrageți cu ea rușinea cea mare, care va veni fără de veste peste voi. Sunt mamă și mi-e milă de voi. Ocrotesc ca o mamă neamul român și vatra lui. Vă îndemn la pace, la temere de Domnul și la lucrarea dreptății a toate, dar mai cu seamă la pocăință mare vă îndemn, ca să vă ajute ea să scăpați de pedeapsa pe care v-ați agonisit-o mult prin tot ceea ce ați adus voi durere și suspin și nedumerire peste neamul român. Să se stingă focul trufiei în care ard mințile voastre îndemnându-vă spre ură între frați! Ați adus învrăjbiere mare între frații români. O, de ce-ați făcut aceasta? Pentru cine slujiți voi, oare, prin duhul minciunii și al urii între frați? O, nu e frumos să vă dați de partea fărădelegii, care v-a obosit și pe voi din destul, căci fărădelegea nu poate aduce nimic bun prin lucrarea ei, ci laț și sminteală aduce ea și prinde sub ea pe cei ce o lucrează pe ea. Mă aplec Fiului meu Iisus Hristos pentru voi și Îi spun Lui așa:

Scoală-Te, Doamne, înalță-se mâna Ta și nu uita pe cei iubiți ai Tăi până în sfârșit, căci ei Te așteaptă să-i izbăvești de sub lucrarea celor răzvrătiți între ei! O, pune stavilă răzvrătirii și pașilor celor ce o lucrează pe ea, și naște Tu în ei păreri de rău și duh de pocăință, și frică de Dumnezeu să le hărăzești lor, Doamne, căci fără ea ei pier pic cu pic și nu știu ce fac, bieții de ei. Te-am născut din pântecele meu cel fecioresc și Te-am dat Dumnezeu al neamului român atunci când ai venit și când Te-a lepădat apoi de la el poporul lui Israel, la care ai venit de la Tatăl. Stau ocrotitoare mare peste acest neam, de atunci și până azi, și îl iubesc pe el pentru Tine, Fiule scump, și mult îl iubesc și mult veghez hotarele lui și taina Ta cu el în mijlocul lui, că iată, ai pe poporul cuvântului Tău în mijlocul lui și îl ții cu mânuțele ridicate spre Tatăl, așa

cum stăm și noi lângă el și aducem Tatălui mereu acest neam, cu rugăciune vie pentru soarta lui cea de la Dumnezeu în acest timp.

O, popor iubit, stai cu dor și cu inima plină de Domnul înaintea Lui pentru tine și pentru neamul român, iar Domnul îți va da ție iubire mare, ca și a Lui, căci trebuie să învieze neamul român în taina slavei ce va să fie peste el cu Fiul meu Iisus Hristos, biruitor asupra lui satana, șarpele cel de demult, care a despărțit pe om de Dumnezeu. Veghea ta să fie pentru venirea Domnului pe pământ, o, popor micuț și veghetor înaintea Lui, și va veni Domnul mereu și va păstori cu toiag de fier, cu cuvânt de sus neamul român, și va curge învățătura Lui peste popoare, precum este scris despre muntele înțelepciunii lui Dumnezeu peste pământ, din care vor lua neamurile pământului și vor căuta spre Domnul spre sfârșit de timp. Amin.

Pace ție, o, popor român! Prețuiește darul Domnului în mijlocul tău! Ia aminte la cuvântul Lui de peste tine, ia-l de la cei împărțitori de Dumnezeu din mijlocul tău, căci El este împlinitor prin tot cuvântul Său rostit, de la început și până azi și până peste toți vecii. Vine Domnul la tine cuvânt, o, neam român. Scoală-te întru întâmpinarea Lui și vino spre iubirea Lui și vino tu spre asemănarea cu El în iubirea ta, căci Dumnezeu este iubirea, și numai El este ea. Amin.

— Eu sunt Alfa și Omega, o, mamă Fecioară. Eu sunt Cel ce am cuvântat cuvântul Tatălui la început, și tot Eu sunt Cel de la sfârșit cuvântul Său și Fiul Său, și sunt Cel născut din pântecul tău cel fecioresc, mamă. Tu ești mamă Fecioară. O, ce frumos nume de mamă ai, mamă Fecioară! Numai tu ai fost și ești așa, numai tu, o, mama Mea Fecioară, și numai Eu sunt Fiul Tatălui și Fiul tău! Să se nască din această iubire toți fiii oamenilor, mamă! Să se nască din iubirea Tatălui pentru ei toți cei care se pot apleca să se facă fii ai lui Dumnezeu, mamă! E praznic de naștere a ta în cer și pe pământ în ziua aceasta. Ai venit între oameni acum două mii de ani și ai fost apoi mama Mea, mamă fecioară ai fost, și ai născut pe Dumnezeu pe pământ. Slăvită este taina Noastră între pământ și cer, și fericiți sunt cei ce cred în ea, mamă, și nu este altă fericire în afară de aceasta una, o, mamă. Cei ce vor fericirea, să se aplece să fie cu Noi și ca Noi, mamă. Ea este a tuturor celor ce cred în ea, a celor ce sunt cu ea, mamă. Amin.

Binecuvintez lucrarea cea de taină a poporului cuvântului Meu, fii prin care Eu, Domnul, pot să fiu acum pe pământ cu oamenii. Tot ce lucrați voi, tot ce începeți voi să lucrați, Eu, Domnul, aduc și binecuvintez. Lucrez tainic cu voi multe lucrări, și lucrăm cerește, fiilor. Fiți cerești, măi fiilor, căci cerești sunt lucrările Mele cu voi pe pământ. Fiți ascultători Duhului Meu dintre voi, fiilor. El veghează de la mijloc, iar voi să ascultați și să luați de la El cu credință, căci El vede și vestește și împlinește de la Dumnezeu cu voi.

Voi sta de vorbă cu voi și voi întări taina Mea de peste voi, ca să aveți voi grijă mare și mereu de uniforma pe care trebuie s-o aveți înaintea Mea, fiilor. Mai întâi căutați să aveți toți aceeași formă, aceeași statornicie, căci Eu v-am înveșmântat frumos când ați venit ca să luați voi chipul Meu, semnul Meu peste voi. Fiți, dar, unii altora asemenea înaintea Mea, fiilor, ca să nu vă pierdeți uniforma pe care trebuie s-o purtați voi înaintea Domnului. Ea vă păstrează în unitatea duhului și a trupului și a sufletului între frați, ea vă aduce la asemănare între voi, măi fiilor. Fiți cuminiți, fiți curați, fiți frumoși, fiți blânzi, fiți miloși și fiți ascultători mult, toți asemenea întru acestea, măi fiilor, iar uniforma cea de deasupra s-o păstrați fără de schimbare și fără de sfârșit, ca și legământul dintre Mine și voi, de-a pururi unul, și lucrați-Mi prin el, măi fiilor.

O, fiilor, fiilor, fiți cu veghe peste voi înaintea Mea, ca să vă cunoașteți între fiii oamenilor că sunteți ai Mei și ca să vă cunosc Eu ai Mei. Fiii oamenilor să vă poată deosebi dintre ei după înfățișarea voastră cea dinăuntru și cea din afară, iar Eu, Domnul, să vă am ai Mei după această înfățișare, căci Eu am plâns mult înaintea Tatălui ca să am un popor și să plâng în mijlocul lui cu lacrima Mea cea după om și să se facă lacrima Mea cuvânt peste pământ, și mila de Mine să-l prindă pe om și să se întoarcă el la iubirea Mea cea pentru el, căci Eu l-am pierdut pe om din rai acum șapte mii de ani, și am de așezat acum iarăși în rai pe om, și să fie el după ascultarea lui de Mine locuitor în rai și să-Mi vindece el rana făcută de el la început în rai, căci Eu plâng după om,

plâng ca și la început după el, plâng mult, și plânsul Mi-e duios și Mă doare, și voiesc să-Mi șteargă omul lacrima, și să rămână iubirea Mea cea din rai între Mine și om pe pământ. Amin, amin, amin.

8/21 septembrie 2012